

§ 35. 1. Kandydaci do komitetów mogą być zgłaszani przez mieszkańców, organizacje społeczne i polityczne oraz miejski (dzielnicowy) komitet Frontu Jedności Narodu.

2. Kandydaty mogą być zgłaszane na zebraniu lub też przed zebraniem.

3. Kandydaty zgłaszane przed zebraniem powinny być podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości.

§ 36. Wyboru członków samorządu mieszkańców i delegatów na konferencje osiedlowe i obwodowe dokonuje się w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

§ 37. Kadencja komitetów osiedlowych, obwodowych i domowych trwa 2 lata.

§ 38. Miejska (dzielnicowa) rada narodowa w porozumieniu z miejskim (dzielnicowym) komitetem Frontu Jedności Narodu w razie stwierdzenia nieprawidłowości, które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na wyniki wyborów — unieważnia wybory.

§ 39. 1. Organy samorządu mieszkańców pozbawiają mandatu tych członków, którzy:

- a) zostali prawomocnym wyrokiem sądu skazani za przestępstwo z chęci zysku lub innych niskich pobudek,
- b) postępowaniem swoim zawiedli zaufanie mieszkańców bądź naruszyli godność członka komitetu osiedlowego (obwodowego, domowego),
- c) systematycznie uchylają się od prac w samorządzie mieszkańców.

2. Uchwały w sprawie pozbawienia mandatu członka komitetu osiedlowego (obwodowego, domowego) wymagają zatwierdzenia na najbliższym zebraniu mieszkańców.

3. Od decyzji komitetu osiedlowego (obwodowego, domowego) członkowi komitetu przysługuje odwołanie do prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej lub miejskiego (dzielnicowego) komitetu Frontu Jedności Narodu.

4. W razie odwołania się ostateczną decyzję w sprawie pozbawienia mandatu członka komitetu osiedlowego (obwodowego, domowego) podejmuje prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej w porozumieniu z miejskim (dzielnicowym) komitetem Frontu Jedności Narodu.

Rozdział 5

Ogólny nadzór.

§ 40. Miejska (dzielnicowa) rada narodowa w porozumieniu z miejskim (dzielnicowym) komitetem Frontu Jedności Narodu:

- 1) uchwała regulamin samorządu mieszkańców,
- 2) ustala wytyczne do pracy samorządu mieszkańców,
- 3) dokonuje systematycznej oceny pracy samorządu mieszkańców,
- 4) organizuje wymianę doświadczeń w zakresie działalności samorządu mieszkańców,
- 5) organizuje współzawodnictwo w wykonywaniu celów społecznych i gospodarczych samorządu mieszkańców oraz honoruje jego najlepsze doświadczenia,
- 6) czuwa nad przestrzeganiem uprawnień samorządu mieszkańców,
- 7) występuje z inicjatywami społecznego wyróżniania najbardziej ofiarnych działaczy,
- 8) zapewnia obronę członkom komitetów osiedlowych (obwodowych, domowych) przed niesłusznymi konsekwencjami związanymi z ich działalnością zgodną z regulaminem (statutem) samorządu mieszkańców.

§ 41. Miejska (dzielnicowa) rada narodowa i jej organy:

- 1) zapraszają przedstawicieli samorządu mieszkańców na swoje posiedzenia oraz zasięgają ich opinii w sprawach najbardziej istotnych dla mieszkańców,
- 2) zapraszają samorząd mieszkańców do udziału w prowadzonych przez siebie kontrolach,
- 3) zapewniają realizację społecznie i gospodarczo uzasadnionych wniosków samorządu mieszkańców,
- 4) rozstrzygają sprawy sporne pomiędzy samorządem mieszkańców a organami administracji.

§ 42. 1. Samorząd mieszkańców przy wykonywaniu swych zadań korzysta z fachowej pomocy właściwych jednostek miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej.

2. Członkowie organów samorządu mieszkańców korzystają z prawa pierwszeństwa przyjęcia przez członków prezydium i kierowników wydziałów w sprawach związanych z działalnością samorządu.

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 maja 1973 r.

w sprawie zasad finansowania kosztów napraw gwarancyjnych.

Na podstawie § 75 pkt 1 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1971 r. Nr 26, poz. 166), § 47 pkt 1 uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych,

gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85) oraz w związku z § 22 uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 213 i z 1973 r. Nr 15, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa, kombinaty oraz organizacje spółdzielcze pokrywają koszty napraw gwarancyjnych pro-

dukowanych przez nie i sprzedawanych bezpośrednio odbiorcom krajowym wyrobów finalnych objętych systemem gwarancji — ze środków obrotowych. Kosztami tymi obciąża się koszty własne produkcji, traktując je jako koszty napraw braków.

§ 2.1. Przepis § 1 nie ma zastosowania, jeżeli w celu finansowania kosztów napraw gwarancyjnych utworzony został w przedsiębiorstwie, kombinacie lub w organizacji spółdzielczej fundusz napraw gwarancyjnych.

2. Fundusz napraw gwarancyjnych tworzy się:

- 1) na podstawie decyzji właściwego ministra wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów:
 - a) w przedsiębiorstwach i kombinatach zgrupowanych w zjednoczeniach,
 - b) w przedsiębiorstwach i kombinatach podległych bezpośrednio ministrowi
— objętych planowaniem centralnym,
- 2) na podstawie decyzji właściwego ministra wydanej w uzgodnieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i w porozumieniu z Ministrem Finansów:
 - a) w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniach,
 - b) w przedsiębiorstwach nie zgrupowanych w zjednoczeniach
— objętych planowaniem terenowym,
- 3) w spółdzielniach — na podstawie uchwały organów, o których mowa w § 22 uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 33, poz. 213 i z 1973 r. Nr 15, poz. 94).

3. Fundusz napraw gwarancyjnych może być utworzony w centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Fundusz napraw gwarancyjnych tworzy się z narzutów na koszty własne produkcji wyrobów objętych systemem gwarancji, według stawek procentowych określonych w stosunku do wartości sprzedaży tych wyrobów odbiorcom krajowym, ustalonej według cen zbytu.

2. Narzuty na koszty własne produkcji dokonywane są w okresach nie dłuższych niż kwartał.

§ 4. 1. Wysokość stawek narzutów, o których mowa w § 3, na koszty własne produkcji określonych wyrobów lub ich grup ustala na każdy rok:

- 1) dla objętych planowaniem centralnym zjednoczeń oraz przedsiębiorstw i kombinatów podległych bezpośrednio ministrowi — właściwy minister,
- 2) dla objętych planowaniem terenowym zjednoczeń i przedsiębiorstw nie zgrupowanych w zjednoczeniach — właściwy minister,
- 3) dla spółdzielni — zarząd właściwego centralnego związku spółdzielni.

2. Wysokość stawek narzutów powinna być ustalana z założeniem odpowiedniej obniżki kosztów napraw gwarancyjnych.

3. Naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń są upoważnieni do różnicowania wysokości stawek narzutów na koszty określonych wyrobów lub ich grup dla poszczególnych przedsiębiorstw, w granicach stawek ustalonych dla zjednoczenia na dany rok.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do zarządów okręgowych, wojewódzkich i krajowych związków spółdzielni.

§ 5. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w centrali zjednoczenia lub w związku spółdzielni, przedsiębiorstwa (spółdzielni) i kombinaty zgrupowane w zjednoczeniu (związku spółdzielni) przekazują równowartość narzutów na fundusz napraw gwarancyjnych (§ 3 i 4) do centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni w miarę sprzedaży wyrobów objętych systemem napraw gwarancyjnych odbiorcom krajowym

§ 6. 1. Z funduszu napraw gwarancyjnych pokrywa się koszty napraw gwarancyjnych usterek ujawnionych przez odbiorców wyrobów, wykonywanych zarówno we własnym zakresie przez wytwórcę (płace, materiały, transport przedmiotu do naprawy i z powrotem), jak i zleconych innym wykonawcom.

2. Jeżeli fundusz napraw gwarancyjnych został utworzony w centrali zjednoczenia lub związku spółdzielni, przedsiębiorstwa (kombinaty) zgrupowane w zjednoczeniu oraz spółdzielnie zrzeszone w związku spółdzielni obciążają kosztami wykonanych napraw gwarancyjnych swych wyrobów jednostkę, w której został utworzony ten fundusz.

§ 7. Ewidencja wydatkowania środków funduszu napraw gwarancyjnych powinna umożliwić ustalenie rzeczywistej wysokości kosztów napraw gwarancyjnych z uwzględnieniem poszczególnych wyrobów lub ich grup, dla których zostały zatwierdzone stawki narzutów.

§ 8. 1. Wartość napraw gwarancyjnych nie może być zaliczana do wartości produkcji towarowej lub globalnej.

2. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych rzeczywiste koszty wykonania napraw gwarancyjnych nie mogą być zaliczane do kosztu produkcji towarowej lub globalnej; koszty te obciążają fundusz napraw gwarancyjnych.

§ 9. 1. Jednostka, w której utworzono fundusz napraw gwarancyjnych, może przenieść na rachunek strat i zysków część środków tego funduszu, nie więcej jednak niż 50% środków funduszu nie wykorzystanych na koniec roku. Pozostałe środki funduszu przechodzą na rok następny.

2. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w centrali zjednoczenia, część środków funduszu napraw gwarancyjnych nie wykorzystanych na koniec roku, o której mowa w ust. 1, centrala może przenieść na rachunek strat i zysków.

3. W razie utworzenia funduszu napraw gwarancyjnych w związku spółdzielni, część środków funduszu napraw gwarancyjnych nie wykorzystanych na koniec roku, o której mowa w ust. 1, może być przeniesiona na fundusz wyrównawczy.

4. Jeżeli koszty napraw gwarancyjnych przekroczą wysokość funduszu, nadwyżka kosztów obciąża rachunek strat i zysków jednostki tworzącej fundusz, w której fundusz został utworzony.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania kosztów związanych z dopełnieniem obowiązków wynikających z gwarancji (Monitor Polski Nr 37, poz. 183).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski